

De qui són els nostres temps?

Hi ha persones que tenen els cabells blancs, la pell arrugada i la mirada profunda. Cuinen dinars exquisits, fan jerséis de llana i cultiven un hort per després regalar-ne les mongetes resultants. Aquestes persones, la majoria d'elles usuària de dentadures postisses, poden ser anomenades avis o àvies. Per a fer ús d'aquesta denominació no és en cap cas necessària la reproducció de l'individu. El títol d'avi o àvia és donat a tot aquell que compleix alguna de les característiques esmentades anteriorment. Ser gran és una actitud.

En relativa oposició a aquests éssers manufacturadors de batalletes hi ha el que la premsa especialitzada ha denominat "el jovent". Rebel·lió continuada, mandra agosarada i un generalitzat poc saber són alguns dels seus trets característics. Líders en l'ús de l'amor envers la festa, la música i les drogues, també són els principals accionistes de l'amor envers altres individus de la mateixa espècie. El jovent està compost de contradicció en un 76%. El 24% restant són inseguretats de diverses procedències. D'això últim no n'estic segur.

Tot i les evidents diferències, ambdós grups són part d'un de més gran i més ampli anomenat "humanitat". Tots els integrants d'aquest conglomerat mare es definixen per tenir el polze oposat a la resta de dits, avançar d'enrere a endavant i tenir, majoritàriament, dos ulls a la part anterior o posterior del cap (segons com es miri). Els simis queden exclosos d'aquest grup per falta d'higiene bucal. És sabut però que l'esmentada humanitat es subdivideix en –evidentment– subdivisions. Els avis i els joves són dues d'elles. El lector, en aquest punt, deu estar-se preguntant a què és degut aquest profund i detallat anàlisi. Les respostes estan sobre la taula però els coberts no han estat servits. La forquilla: Els joves i els avis tenen més en comú del que sembla. El ganivet: Els joves i els avis estan predestinats a entendre's. I per últim, la cullera: El temps no és

més que una línia que els separa sobre el mapa. Fem el favor d'obrir ja les fronteres.

Sí, ja, el temps com a únic component de la distància entre ambdues generacions. Però què és el temps? Els qui redacten els diccionaris no en tenen ni idea. La gent normal tampoc. Domina les nostres vides i no el sabem definir. Ens quedem sense resposta i sense saber què separa joves i avis. La nostra poca fortuna finalitza quan comencem la recerca de similituds. N'hi ha una flagrant, enorme: Joves i avis són exclosos del poder social. M'explico: entre aquelles subdivisions de la humanitat, hi ha una tercera subdivisió composta pels "adults". Són els individus prepotents, desil·lusionats, grisos i incompetents que mouen la nostra societat. Ningú sap qui va donar aquest poder a aquests éssers; alguns diuen que varen pujar al poder protagonitzant un cop d'estat. Sigui com sigui els joves i els avis són aquells que no varen asseure's el 23F. Conseqüentment tenen en comú aquest estar dempeus. Són considerats inútils pels adults. Van errats. Van errats perquè no són propietaris del temps, aquell element que ens té confusos. Mentre segueixen pensant que el tenen tancat en els seus elegants rellotges, nosaltres sabem que els nostres temps són de la gent gran que els ha construït i dels joves que els protagonitzaran. Ho sap tothom però no ho diu ningú.

Eduard Sola

PD: No puc deixar de fer al·lusió i publicitat a Generacions, la causant d'aquest estrany article. Generacions és una sèrie documental produïda per Canal SET on un grup de joves i avis s'enfronten a la seva pròpia visió del món. La sèrie va ser estrenada el passat 8 de març i la podeu seguir al canal local després del SET Informa o a través del web www.canalset.com.

INFOLÒGIC
SERVEIS INFORMÀTICS

equipament informàtic · comunicacions · servei tècnic · programació ·

c/. Corró, 129 • 08401 GRANOLLERS
☎ 93 846 35 35 • info@infologic.cat
www.infologic.cat

servidors · estacions · cad · internet ·
seguretat · assessorament · portàtils · tpv's · xarxes